

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 octombrie 2009, ora 19³⁰

Ewald Frank

[...] Amin! Luați loc!

Noi spunem tuturor un „Bine venit!”, în mod deosebit acelor care sunt astăzi pentru prima dată în mijlocul nostru, și acelor care, poate după mai mult timp, sunt din nou în mijlocul nostru. Bineînțeles salutăm și pe aceia care ne-au vizitat din toată Europa, din Finlanda până în Italia, și din toate țările vecine.

Mulțumim Domnului Dumnezeu pentru marea prioritate pe care o avem de a asculta Cuvântul Lui, de a-L crede din toată inima noastră și de a merge împreună cu această veste. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze în special pe frații și surorile noastre din țările Africii. Dumnezeu să-i binecuvânteze. Este aici o soră din Camerun, și toți ceilalți, toți frații și surorile care sunt aici în vizită. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți.

Aceste două zile să fie niște zile de neuitat în viețile noastre, să fie niște zile de binecuvântare și nimeni să nu plece așa cum a venit, și anume să nu plece „gol” de aici. [saluturi și salutări].

Pentru toți vorbitorii de limba engleză și franceză vă fac de cunoscut că avem la dispoziție scrisoarea circulară în ambele limbi. Puteți să vă serviți! Sora Christa și sora Geanina vor avea de grijă, puteți merge să vă luați.

A fost pusă întrebarea: când vom putea vizita Italia, în mod deosebit orașele Milano și Palermo. În acest moment noi nu mai avem nicio zi liberă. Timpul este foarte scurt, toată luna octombrie, dacă va vrea Dumnezeu, este planificată pentru India, începând din nord, din New Delhi până în sudul țării, la Chennai și după aceea Sri Lanka (fosta țară Ceylon). De asemenea toată luna noiembrie este planificată ca să avem adunări deosebite, în special pentru voi, din Austria și țările vecine Austriei. Vom fi și la Novi Sad în a doua sâmbătă din noiembrie și apoi mergem în Orientul Îndepărtat, până în Insulele Fiji, până la Port Moresby. Când te uiți pe hartă este în stânga Australiei, spre Hong Kong. Acolo sunt aceste insule. Eu doresc să răscumpăr timpul ca să pot vizita și țările unde nu am fost încă, ca să vestesc și acolo Cuvântul scump și sfânt. Dacă va vrea Dumnezeu, în decembrie am deja totul planificat pentru America de Sud: Peru, Haiti, Cuba. Dacă va vrea Dumnezeu și dacă vom trăi, tot restul anului este planificat ca să vestim Cuvântul sfânt a lui Dumnezeu. Voi știți că aceasta este datoria noastră și noi dorim să o facem cât putem de bine.

Astăzi luăm cina Domnului și, vă spun cinstit că m-am bucurat deja când am auzit aceste cântări minunate. Este o deosebire dacă cânti fiindcă dorești să cânti sau dacă poți cânta din toată

inima. Chiar dacă poți cânta personal în inima ta este bine. Același lucru se potrivește și cu rugăciunea sau cu ascultarea Cuvântului. Trebuie să asculți, să primești și să fii de acord cu inima, cu tot Cuvântul lui Dumnezeu.

În cuvântul de introducere, noi am citit un lucru minunat. Dar înainte ca eu să citesc versetele 3 și 4, doresc să urez toate cele bune de ziua fratelui nostru Siegfried. Din 1968 au trecut mulți ani în care noi am conlucrat împreună și a avut loc o răspândire a acestei hrane și în Cehia și Slovacia. Noi suntem mulțumitori fratelui nostru din toată inima. Dumnezeu l-a binecuvântat într-un mod deosebit; vreau să mai spun că el este singurul din mijlocul nostru care a fost închis în închisoare aproape un an, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. Eu am fost închis în închisoare câteva ore în Berlinul de est - da, au făcut-o - dar nu a fost rău acolo, din punctul de vedere actual.

Haidem să mulțumim lui Dumnezeu pentru toți frații care se ocupă cu traducerea, Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze, Dumnezeu să binecuvânteze pe toți aceia care sunt on-line. Am fost foarte bucuros când am primit un telefon din Africa de Sud, și mi-au spus că ei au văzut pe internet, chiar și transmisia conferinței din Atlanta, Georgia - SUA. Voi știți că limba engleză este limba mondială și în toată lumea se vorbește această limbă. În acest mod noi am putut vesti acest Cuvânt multor oameni. Vestirea funcționează cel mai bine în limba engleză. Este o limbă simplă dar este minunată și puternică.

Haideți să ne întoarcem la Cuvânt. Dragi frați și surori, eu doresc ca să citesc azi un număr destul de mare de versete biblice care ne vor arăta clar eliberarea și mântuirea noastră. Vă rog frumos, credeți din toată inima voastră și primiți totul! S-a isprăvit, s-a întâmplat totul pentru voi, pentru noi. Dumnezeu nu a putut ca să facă mai mult decât a făcut deja: noi suntem eliberați, păcatele noastre sunt iertate, noi am devenit o proprietate a lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie.

Noi am auzit că este scris în 1 Corinteni 15 v.1: *„Vă fac cunoscută, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas, și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.”* Noi știm că Dumnezeu a chemat și a trimis proroci și tot El a chemat și a trimis apostoli, ei au fost chemați și trimiși de El ca să vestească Cuvântul, Evanghelia. Vă rog frumos, să păstrăm această Evangheliie în același mod în care ne-a fost vestită de la început și precum ne-a fost lăsată în Sfânta Scriptură. Motivul este scris în ultima parte a versetului 2 din 1 Corinteni 15: *„altfel, degeaba ați crezut.”* Dacă nu lăsăm totul așa cum a fost în original, atunci credința noastră a fost degeaba. Credeți așa cum spune Scriptura și aceasta este credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.

Încă două versete, versetele 3 și 4: *„V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi.”* De fiecare dată „după Scripturi” sau „conform Scripturii”, întotdeauna conform cuvintelor lui Dumnezeu pe care Le-a vestit prin prorocii Lui.

Să ne întoarcem în Exod 12 ca să vedem ce importanță mare a avut sângele deja în Vechiul Testament. În Exod 12, citim versetul 7: *„Să ia din sângele lui, și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îi vor mânca.”* Aici, în versetul 3, Israelul este numit de prima dată ca adunare, ca biserică. Înainte Israelul a fost poporul Lui, dar aici, după chemarea afară, el este biserica Lui. După aceea au fost date poruncile ca mielul să fie tăiat și sângele trebuia să fie uns

doar pe stâlpii uşii și pragul de sus al caselor, nu pe pragul de jos astfel ca nimeni să nu calce sângele în picioare, ci toți să fie sub ocrotirea sângelui. A fost sângele legământului.

În versetul 13, citim în același capitol: „Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele, și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului.”

Citim mai departe în Exod 24 de la versetul 6 până la versetul 8: „Moise a luat jumătate din sânge, și l-a pus în străchini, iar cealaltă jumătate a stropit-o pe altar. A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul. Moise a luat sângele, și a stropit poporul zicând: Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte.” Poporul legământului, cartea legământului, sângele legământului, aici întâlnim armonia dumnezeiască, prin sângele legământului cu poporul Său.

În Evrei 9 avem împlinirea în Noul Testament și totul este făgăduit în Vechiul Testament. În Evrei capitolul 9, aici citim versetele 13 și 14: „Căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte ca să slujiți Dumnezeului cel viu!” În Levitic 17 v.11, citim: „Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele voastre, căci prin viața din el face sângele ispășire.” V.14: „Căci viața oricărui trup stă în sângele lui, care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: Să nu mâncați sângele nici unui trup; căci viața oricărui trup este sângele lui: oricine va mânca din el, va fi nimicit.” În Vechiul Testament este scris și fratele Branham a spus deseori că în Vechiul Testament viața animalului jertfit, al cărui sânge a fost vărsat, a fost doar cu scopul ca păcatul să fie acoperit. Abia prin sângele Mielului lui Dumnezeu viața din sânge putea să vină peste noi. Noi vom citi aceste versete în 1 Corinteni 10, unde apostolul Pavel a explicat foarte clar. Citim de la v.16: „Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup, căci toți luăm o parte din aceeași pâine.”

În Evrei 13 citim un verset minunat - de fapt toate versetele biblice sunt minunate și mai prețioase decât aurul - cu privire la această zi, cu privire la cina Domnului, la jertfa care a avut loc pe crucea de pe Golgota. Noi dorim ca să citim aceste versete și să le primim prin credință, fiindcă Dumnezeu a făcut totul din pricina noastră. Evrei capitolul 13 de la versetul 12 până la versetul 14: „De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.” Acum ne este dată această poruncă: „Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocară Lui.”... „Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei, ieșiți afară din taberele acelea, purtați ocară Mântuitorului vostru.” V.14: „Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.” Noi toți am înțeles aceasta și putem ca să cântăm de fiecare dată: „Desparte-mă de pământ și mărește-mi credința, dă-mi un gând credincios și primește-mă total, o Isuse.”

În Apocalipsa 12 întâlnim descrierea cetei învingătorilor. Din Apocalipsa 12 citesc doar versetul 11: „Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.” Noi întâlnim aici, două lucruri minunate: sângele Mielului și mărturia lui Isus Hristos, care este duhul prorociei. Turma răscumpărată prin sânge este dedicată lui Dumnezeu, nu doar prin ungere, ci și prin pecetluirea cu Duhul Sfânt.

Frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul Său cel minunat și sfânt, ni L-a descoperit și L-a pecetluit în inimile noastre. Nimeni nu mai poate scoate acest Cuvânt din inimile noastre. Cuvântul nu rămâne doar în cartea aceasta, ci Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în noi, în vecii vecilor, așa cum este scris în 2 Ioan: „*adevărul care este în voi și va rămânea în vecii vecilor.*”

În 1 Ioan capitolul 5 versetele 7 și 8 avem această mărturie minunată: „*Și trei sunt care mărturisesc (pe pământ): Duhul, apa și sângele, și acești trei sunt una în mărturisirea lor.*” Putem citi mai departe în 1 Petru și apoi 2 Petru 1 ca să vedem ce este spus.

În Geneza 3 a existat un pericol mare ca primii oameni să mănânce din Pomul vieții și să trăiască veșnic în păcatul lor. Geneza 3 v.22: „*Domnul Dumnezeu a zis: Iată că omul a ajuns ca unul din Noi cunoscând binele și răul. Să-l împiedicăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mâna, să ia și din pomul vieții, să mănânce din el, și să trăiască în veci.*” Aceasta ar fi fost ceva foarte, foarte rău! Făgăduința era dată deja în Geneza 3.15 că Dumnezeu va trimite sămânța care va zdrobi capul șarpelui și care ne va dăruia mântuirea. Dar gândiți-vă la situația că acest om căzut ar fi mâncat din pomul vieții și ar fi devenit nemuritor, atunci ar fi trăit veșnic în păcate. Dumnezeu nu ar fi mai putut face nimic cu un astfel de om. De aceea au fost puși niște heruvimi înaintea intrării în paradis, înaintea Pomului vieții, căci Dumnezeu a avut un plan de mântuire. Acest om căzut trebuia ca să afle eliberarea și mântuirea, el trebuia să fie adus înapoi la Dumnezeu ca să trăiască veșnic împreună cu Dumnezeu după ce primea Cuvântul veșnic din partea lui Dumnezeu.

Toți aceia care au încă anumite probleme, pentru aceia doresc ca să citesc în 1 Timotei 6 că doar Dumnezeu este nemuritor. 1 Timotei capitolul 6, aici noi citim versetul 16: „*Singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea și care are cinstea și puterea veșnică! Amin.*” Deci, El care este singurul, care posedă nemurirea, El prin harul Său și-a creat un trup ca să locuiască în acest trup și să moară doar în trup, nu în Duhul, ci doar în trup a murit, a fost pus în mormânt, dar în Duh s-a dus în locurile mai de jos și a propovăduit duhurilor din închisoare și după aceea, prin puterea învierii, după ce a învins moartea și iadul, a înviat și a putut ca să spună: „*Eu trăiesc și voi de asemenea să trăiți.*” Noi aceasta am spus-o deseori: omul nu a păcătuit în Geneza 1, când a fost făcut în trup duhovnicesc, ci în Geneza 2.7, după ce a fost pus acest duh în trup. Eva nu a fost scoasă din Adam în Geneza 1, ci în Geneza 2; abia atunci Adam putea ca să adoarmă, când era în trup. Aici este și legătura între Vechiul Testament și Noul Testament, între primul Adam și al doilea Adam: când Domnul nostru în tot Vechiul Testament s-a descoperit într-un trup duhovnicesc, El nu a putut să moară, El a trebuit să vină în trup (de carne. n.tr.), Cuvântul trebuia să devină trup și să locuiască în mijlocul nostru, căci noi am păcătuit în acest trup, împreună cu Adam și cu Eva. Noi cu toții am păcătuit și în acest mod am putut fi salvați, ca după aceea să fim readuși înapoi în trupul duhovnicesc.

Aceasta este o descriere scurtă și o împlinire a planul de mântuire a Dumnezeului nostru, care din copiii oamenilor a făcut, prin harul Său, copii ai lui Dumnezeu. El a luat puterea morții și ne-a smuls și pe noi de sub puterea Satanei și, prin harul Său, El ne-a dăruit viața veșnică.

În Filipeni 2 v.7 și 8; Cuvântul lui Dumnezeu este minunat și ne bucurăm de acest fapt, din toate inimile noastre. Citim versetele 7 și 8: „*ci S-a dezbrăcat pe sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.*” Cât de mare este Domnul nostru... Domnul a devenit rob din pricina noastră. El, care a chemat la existență toate stelele, tot Universul, și care are toată puterea în cer și pe pământ, El s-a dezbrăcat de Sine însuși și a luat un chip de rob. Citesc din nou v.8: „*La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.*” Aici ne este dată pilda Mântuitorului nostru. Când citim cele 4

Evangeliei, ne dăm seama ce a făcut El pentru noi în chipul Său omenesc, ce denumiri s-au potrivit pentru descoperirea Lui. Cu niciun om nu s-au purtat așa rău și în așa mod: „El a fost tratat ca un tâlhar, ca unul care duce pe alții în eroare”, etc. Pe viitor, când citiți aceste patru Evanghelii, citiți ce au făcut oamenii cu Domnul nostru și Mântuitorul nostru, pe tot drumul Său spre Golgota. A fost scuipat, batjocorit, lovit și oamenii „*L-au legat la ochi, Îl loveau peste față, și-L întrebau, zicând: Prorocește, cine Te-a lovit?*” Și totuși El a mers pe drumul Lui ca să ne dăruiască mântuirea... Cum reacționezi tu, cum reacționez eu dacă suntem numiți cu diferite „titluri”?

În 1 Corinteni 15, este punctul culminant, când la revenirea Domnului nostru și noi vom fi schimbați într-un trup nemuritor. În 1 Corinteni 15, noi citim de la versetul 50: „*Ce spun eu, fraților, este că nu pot carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu și că putrezirea nu poate moșteni neputrezirea. Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.*” Aici avem cuvântul „nemurire”. Doar Dumnezeu este nemuritor, dar și noi suntem readuși în această stare dumnezeiască și primim nemurirea, ca să putem trăi în vecii vecilor împreună cu Domnul și Mântuitorul nostru. V.54: „*Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?*” Ați fost atenți? Nemurirea se referă doar la trup. Ați fost atenți? Noi posedăm deja acum viața veșnică, prin credința în Isus Hristos, căci așa este scris în 1 Ioan capitolul 5 versetul 11 și 12, că : „*Cine are pe Fiul, are viața, cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.*”

Haidem ca să mai citim o dată în v.54 ca toți să asculte și să știe corect: „*Când trupul acesta supus putrezirii (nu sufletul, ci trupul), se va îmbrăca (tot acest trup) în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?*”

Frați și surori, eliberarea și mântuirea este desăvârșită, este perfectă. Dumnezeu ne-a hotărât să fim în veșnicie la El. În trupul de înviere nu mai există niciun necaz, nu va mai exista absolut nimic, atunci tot ce a fost vechi a trecut, „iată totul s-a făcut nou”, și moartea nu va mai fi. Mulțumiți Domnului pentru eliberarea desăvârșită de pe crucea de la Golgota!

Încă câteva versete biblice care sunt potrivite, din Efeseni capitolul 3 de la versetul 8: „*Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos.*” Ce cuvânt puternic! „*Să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu care a făcut toate lucrurile.*” După aceea vine și datoria noastră, ca Biserică: „*pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespuse de felurită a lui Dumnezeu.*” Aceasta noi am primit-o deja. Când Domnul nostru iubit și Mântuitorul nostru a umblat pe acest pământ El a avut un trup, astfel este scris: „*Tu Mi-ai pregătit un trup.*” Dar acum, acest trup al Domnului este format din Biserică. Biserica este ca un trup unit, din mai multe mădulare și Hristos este Capul Bisericii, este Capul trupului Său. Frați și surori, primiți acest cuvânt și luați-l în serios: Dumnezeu ne-a hotărât ca Biserică așa cum a făcut-o cu Fiul Său. În El s-au împlinit toate cuvintele lui Dumnezeu, la fel trebuie să se îplinească toate cuvintele lui Dumnezeu în Biserică și cu Biserica. Noi am primit din partea lui Dumnezeu o datorie foarte mare și această datorie noi trebuie s-o împlinim prin harul Domnului Dumnezeu. Dumnezeu va restitui. Nu fiți întristați, noi trebuie doar să credem! Citește și acest cuvânt minunat din Coloseni 1 v.19: „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să*

locuiască în El și să împace totul cu sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui.” Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Toate păcatele noastre au fost luate de peste noi, zapisul a fost rupt, distrus, El, Domnul nostru ne-a dăruit iertarea. Noi putem să fim proprietatea lui Dumnezeu în vecii vecilor. În v.26 și 27 din Coloseni 1, citim mai departe: „*Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei.*” Nu să avem o avere mare aici pe pământ, ci să avem o comoară dumnezeiască cu care am fost binecuvântați. Noi în Hristos și Hristos în noi, nădejdea slavei.

În Coloseni capitolul 2, citim de la versetul 13: „*Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile.*” Amin. „Amin-ul” a fost destul de încet! Ce mesaj minunat! Aceasta este Evanghelia minunată, aceasta este Evanghelia deplină, mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos, Domnul nostru. V.14: „*A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva [mântuirii noastre - în limba germană] noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.*” Tot zapisul, cu toate păcatele noastre, cu totul ce ne-a despărțit de Dumnezeu a fost nimicit. Mai întâi acest zapis a fost șters, apoi pironit pe cruce și nimicit! Amin! Aceasta Dumnezeu a făcut-o și este o realitate. Dumnezeu ne-a eliberat și ne-a mântuit într-un mod desăvârșit. Nu a mai rămas absolut nimic! V.15: „*A dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.*” Când Domnul a spus în Matei 10: „*Eu vă dau putere peste dușman*”, deja acolo era valabil, cu cât mai mult este valabil după ce s-a întâmplat dezbrăcarea acestor puteri, după ce toate puterile au fost biruite. Dacă noi luptăm astăzi, luptăm cu un dușman învins! Biruitorul de la Golgota este Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea noi mulțumim lui Dumnezeu. Să mai citim o dată și vă rog frumos primiți-o, credeți-o, în așa fel ca s-o puteți avea. Recitesc versetul 15: „*A dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.*” Aceasta nu a fost o victorie mărunță, ci a fost o victorie desăvârșită, capul șarpelui a fost zdrobit, noi suntem eliberați și mântuiți și suntem împăcați cu Dumnezeu. Toată puterea dușmanului este biruită și în această biruință de la Golgota dorim să fim găsiți tot timpul. Biserica lui Isus Hristos are dreptul să posede această biruință a Domnului nostru, s-o trăiască și să o dea mai departe.

În Isaia 53 putem să citim un cuvânt minunat. Noi cu toții știm, de fapt, ce este scris acolo. Citim de la versetul 10 până la 12 cu privire la cină, la Golgota, la eliberarea și mântuirea desăvârșită: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.*” În Vechiul Testament am citit despre sângele care a fost dat ca jertfă. Aici citim că Domnul nostru s-a dat pe Sine Însuși și sângele Lui și viața Lui au fost aduse ca jertfă. Împăcarea a avut loc, noi nu trebuie să mai avem vreo problemă, ci trebuie să credem din toate inimile noastre, căci doar prin credință noi avem un acces direct la tronul lui Dumnezeu. În versetul 11 citim: „*Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora.*” Gândiți-vă la Ghetsimani! Acolo El s-a aruncat cu fața la pământ și s-a rugat: „*Dacă este cu putință, depărtează acest potir, să treacă pe lângă Mine.*” Dar El l-a băut complet și de aceea va vedea multă roadă. Noi suntem roada aceasta, noi suntem cei mântuiți, noi suntem roada eliberării. „*Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni (pe tine și pe mine) într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.*” Se poate spune și mai clar? În acest mod noi ajungem, prin credință, la neprihănire. Credeți Cuvântul lui Dumnezeu, căci așa cum este scris aici, așa este adevărat în vecii vecilor. După aceea citim și versetul 12: „*De aceea, Îi voi da*

partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.” El a purtat păcatele multora.

În Psalmul 110, de la versetul 1 citim: „*Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.*” V.4: „*Domnul a jurat, și nu-I va părea rău: Tu ești preot în veac, în felul lui Melhisedec.*” Aici, nu putem intra în mai multe detalii, dar de fiecare dată când Mântuitorul este prezentat într-o calitate care este în legătură cu eliberarea, atunci El este arătat lângă Dumnezeu. „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.*” Dacă noi îl vedem ca Mielul lui Dumnezeu, ca Leul din seminția lui David, ca Avocat, ca Mijlocitor, ca Mare preot, atunci nu îl vedem ca o a doua persoană a dumnezeirii, ci îl vedem în datoriile Lui pe care trebuia să le îplinească în legătură cu lucrarea mântuirii, pe care a și isprăvit-o. De 16 ori în Noul Testament este citat locul din Psalmul 110: „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.*” Pe cine a văzut Ștefan? Ștefan nu a văzut o a doua persoană ci L-a văzut pe Fiul omului șezând la dreapta lui Dumnezeu. „*Șezi la dreapta Mea...*”, „*Dreapta Domnului este ridicată, dreapta Domnului este biruitoare.*”

În ultima mea călătorie prin Statele Unite și Canada, în ultimele două săptămâni, am ascultat 12 predici ale fratelui Branham; pe ipod-ul meu am peste 1000 de predici. Acolo fratele Branham a spus un lucru: „Stâlpul de foc vine întotdeauna din partea dreaptă și Îngerul Domnului stă întotdeauna la dreapta mea.” El a scos în evidență acest fapt că stâlpul de foc nu a venit niciodată din stânga, ci întotdeauna de sus din partea dreaptă și Îngerul Domnului a stat întotdeauna la dreapta lui. Nu doresc să intru în mai multe detalii, dar am spus-o deseori: de fiecare dată când am auzit vocea Domnului, ea a venit de sus, dar din dreapta mea. „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.*” Puteți reciti în Matei 22 v.44, Marcu 12 v.36 și Luca 10 v.42 - întotdeauna este scris același lucru, doar trebuie să găsești cuvântul „cheie” și să te afli sub călăuzirea Duhului Sfânt ca să vezi în ce legătură, în ce context a fost spus cuvântul respectiv. De exemplu, în Apocalipsa 5 este scris de Leul din seminția lui Iuda că a învins. Dar apoi este scris că Mielul a luat cartea. Domnul poate să se descopere în același moment în diferite moduri, cum vrea El, nimeni nu-I poate spune cum și ce să facă. Cum am reamintit deja, El este Mijlocitorul Noului Testament, de aceea și este scris: „*un singur Dumnezeu și un Mijlocitor între Dumnezeu și oameni.*” Totul este scris foarte clar dar trebuie ca să li se descopere oamenilor prin Duhul Sfânt.

Doresc înaintea cinei să mai citesc din Evrei capitolul 1. În cartea Evrei este scris în mod minunat despre planul lui Dumnezeu cu poporul Său. Evrei 1 de la versetul 1 la 3: „*După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor, și prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui [cuvântul Lui Atotputernic - în limba germană].* Totul este scris în locul corect și în contextul corect. În Evrei 2 v.8 este scris: „*toate le-ai supus sub picioarele lui.*” Voi vedeți că totul trebuie să-I fie supus. „*În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus.*” Acum vine un lucru foarte important: „*Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse.*” Dar se va împlini așa cum am citit și în 1 Corinteni 15. În 1 Petru 3 este un verset minunat. 1 Petru capitolul 3 versetul 22: „*care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce S-a înălțat la cer, și Și-a supus îngerii, stăpânirile și puterile.*” Totul trebuie ca să se închine înaintea Lui căci El este Biruitorul de la Golgota.

În Matei 26 citim cuvintele minunate pentru cină care au fost citite la Paști. Matei 26 de la versetul 26 la 29: „*Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine, și, după ce a binecuvântat, a frânt-o, și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și,*

după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.” Noi cu toții știm că în pahar nu a fost sânge, în pahar a fost vin. Și toți aceia care au băut, n-au băut sânge, ci au băut vin. Totul este prezentat și scris simbolic. Sângele Mântuitorului nu l-a băut nici El, nici ucenicii Lui, cu sângele Lui cel Sfânt El a intrat în Locul Preasfânt ceresc și acolo a adus jertfă propriul Său sânge pe altarul de har. Acolo rămâne până la eliberarea noastră desăvârșită, dar cina este o aducere aminte. Ne amintim de ceea ce a făcut Mântuitorul nostru pe crucea de la Golgota și toți să citească Sfânta Scriptură: *„Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”* Ce vedem noi aici? Nu este permis să scoți un verset din context, ci trebuie să citești mai departe toate versetele care formează tot contextul ca să vezi claritatea din Scriptură. Aici Domnul nostru a spus: *„Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea (nu sânge), ci din acest rod al viței până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”* Noi cu toții suntem mulțumitori pentru Cuvântul lui Dumnezeu, acest cuvânt ne dăruiește doar claritate.

Marcu 14 de la v.22: *„Pe când mâncau, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat, a frânt-o, și le-a dat, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.”* Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat și au băut toți din el.” Și acum ascultați exact și corect versetele 24 și 25: *„Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului cel nou care se varsă pentru mulți. Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.”* Citim și din Luca 22. În acest loc noi suntem interesați doar de adevărul din Cuvântul adevărat a lui Dumnezeu. Aici nimeni nu trebuie să transforme vinul în sânge, ci transformarea trebuie să aibă loc în noi, interiorul nostru să fie schimbat, astfel ca și noi să primim accesul la tronul de har prin sângele Mielului. Luca 22 de la versetul 19: *„Apoi a luat pâine și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și le-a dat-o, zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”* Tot astfel, după ce au mâncat, a luat paharul și li l-a dat, zicând: *„Acest pahar este legământul cel nou făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi.”* Aici este și un cuprins: ambele lucruri sunt amintite, paharul și sângele din pahar. Paharul a fost băut și sângele a fost vărsat pentru eliberarea și mântuirea noastră.

Încă un verset biblic din Evanghelia lui Ioan, capitolul 6 versetul 54: *„Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* Aici noi avem un cuprins minunat al lucrurilor minunate care s-au întâmplat pentru noi. Noi știm că dacă sărbătorim astăzi cina ca o luare aminte, ne amintim de mântuirea care a avut loc pe crucea de pe Golgota pentru noi. Pavel de asemenea a mai completat, sub călăuzirea Duhului Sfânt, la cele scrise în Matei 26, și a scris în 1 Corinteni 11. 1 Corinteni 11 v.23: *„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat”.* În cuvântul de introducere am auzit ca să păstrăm vestirea originală, așa cum a ieșit din gura apostolilor. Haideți să mai citim încă odată: *„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat: și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”* Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: *„Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecâteori veți bea din el.”* Amintiți-vă tot ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota. *„Pentru că, oridecâteori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.”* În timpul cinei ne amintim de tot ce s-a întâmplat prin moartea Lui. Noi suntem cu gândurile sub călăuzirea Duhului, și primim o legătură directă cu Domnul și Mântuitorul nostru. *„O, Doamne, Tu ai fost lovit pentru mine, așa cum o singură pâine a fost frântă pentru noi și noi*

suntem mădulare ale aceluiasi trup. Noi formăm un trup, uniți sub călăuzirea Duhului Sfânt, răscumparați prin sângele Mielului. Noi am devenit proprietatea lui Dumnezeu în vecii vecilor.”

Haideți să cuprindem ce a fost spus astăzi aici: în Vechiul Testament sângele este hotărât pentru altar, sângele este dat pentru împăcarea noastră. „*Când voi vedea sângele, Eu voi trece ocrotitor pe lângă voi.*” După aceea noi vedem poporul, cartea și sângele legământului. Despre popor este scris: „*Lasă ca poporul Meu să plece, lasă ca Fiul Meu întâi născut să plece, ca el să-Mi slujească.*” Garanția eliberării în Vechiul Testament a fost sângele mielului jertfit. Aceasta a fost eliberarea, iertarea, a fost ocrotirea, în stânga, dreapta și sus - sângele a fost ocrotirea. Prin harul lui Dumnezeu, au fost ocrotiți sub sânge. La fel este situația și în Noul Testament. Prin sângele Mielului noi, ceata biruitorilor suntem eliberați, desăvârșiți, și ocrotiți până când vom vedea împlinit tot ce am crezut, așa cum am citit în Apocalipsa 12 v.11: „*Ei l-au învins pe dușman prin sângele Mielului și mărturia lor.*” Cuvântul este mărturia noastră. Noi mulțumim Domnului credincios pentru cuvântul Lui complet.

Pentru spălarea picioarelor doresc să mai citesc un cuvânt. Dacă sunt unii în mijlocul nostru care n-au înțeles atunci Dumnezeu le-o va descoperi astăzi sau mai târziu. În acest loc nimeni nu spune altuia ce trebuie să facă, ci noi citim doar Sfânta Scriptură și credem ce este scris în ea. În Ioan 13 de la versetul 14: „*Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.*” „Amin-ul” nu prea s-a auzit! Amin! Este bine să spunem „Amin!” la tot Cuvântul lui Dumnezeu.

Îmi amintesc foarte bine, cum un mare predicator penticostal a batjocorit acest cuvânt și a spus: „Puteți să-mi curățați pantofii”. Domnul a spus picioarele și dacă mergeți în Vechiul Testament, preoții trebuiau să-și spele picioarele și mâinile lor înainte să intre în Locul Preasfânt. Noi suntem un popor de preoți, suntem eliberați, și am devenit proprietatea Lui. Voia Lui să se îplinească în Biserica Lui. În v. 15 Domnul nostru spune: „*Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.*” Amin! El a spălat picioarele tuturor și noi să o facem unii altora. V.14: „*voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.*” Domnul nu a spus: „dacă doriți, atunci puteți face, dacă nu vreți, nu o faceți...”. Nu! Este scris: „*și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.*” Eu mă voi feri să scot din funcțiune, vreun cuvânt al lui Dumnezeu. Lăsați fiecare cuvânt așa cum este scris și cereți de la Dumnezeu mult har ca să-l puteți împlini. Fie că se îplinește azi sau altă dată, voi decideți înaintea Domnului. Citim v.15 și 16: „*Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu. Adevărat, adevărat vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți.*” Amin! Mai mult nu avem ce să spunem, doar „Amin!”.

Haideți să ne ridicăm și rugăm să vină surorile în față să cânte o cântare și apoi rămânem în rugăciune și ne pregătim interiorul nostru ca să sărbătorim cina cu Domnul și între noi. Mâine va fi binecuvântarea de copii și va fi și botez. Să cântăm „Așa cum sunt”. Amin.